

ffp

FEBRUAR 1985

PORNOFRI BY - 6-TIMERS DAG

DET GIKK DA

- DET GÅR NÅ !

8. MARS 1985

INNHold:

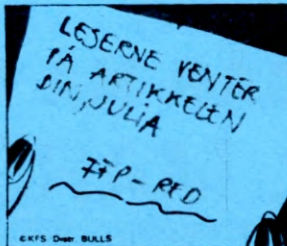
Innhold	s. 2
DISTRIKTSMØTET	s. 3
Utdrag fra innledninga om DS' beretning	s. 3
Utdrag fra distrikts- møteprotokollen	s. 11
1. konstituering	s. 11
2. DS' beretning	s. 11
3. Regnskap	s. 13
VEDLEGG: Beredskapsinstruks. Fra TF Juni 1984	
4. Forslag	s. 14
Valg av Distriktsyre	s. 20
Hva er et AKP uten beredskap?	s. 21

NYE TIDER – NYE KRAV STÅ PÅ ! HILSEN RED.

frist for
marsnummeret:
7. mars

frist for
aprilnummeret:
4. april

DISTRIKTSMØTET I OSLO-PARTIET 1985

Distriktsmøtet i Oslo-partiet er holdt. Dette referatet fra distriktsmøtet inneholder følgende:

- utdrag fra beretningsinnledningen.
- utdrag ene om DSs beretning og forslag tatt med. Dvs. alle forslag som ble realitetsbehandla på distriktsmøtet er her tatt med. Forslag som ble vedlagt protokollen eller vedtatt oversendt det nye DS og protokollmerknader er er ikke tatt med.
- en redegjørelse for valga til DS og sammensetninga av det nye DS.

I. UTDRAK FRA INNLEDNING OM DS' BERETNING

(Innledning)

DS har kommet til at vi vil la det beretningsutkastet som ble vedtatt sendt ut til diskusjon i partiet i august i år, stå som DSs beretning for distriktsmøteperioden. På grunnlag av diskusjonene i laga og på DKene og på grunnlag av utviklinga i høst og vinter, vil vi forandre noen saker, legge til litt og trekke noe fra. Men vi har ikke sett noen grunn til å gjøre ei ny gjennomskriving av beretninga til distriktsmøtet, sånn som vi hadde tenkt til å begynne med. Med de forandringene og tillegga som går fram av DSs vedtak om utkast til beretning for perioden 83-84 (jan.fpp), lar vi altså beretnings-

utkastet fra august stå som DS beretning til distriktsmøtet om arbeidet vårt i perioden.

Når vi har gjort det på denne måten, er det da fordi vi sjøl mener at dette gir et rimelig bilde av hva DS har sagt og gjort, og av vilke standpunkter DS har inntatt i perioden. Dessuten har vi også tenkt på at denne måten å gjøre opp beretninga vår på, kan være vel så oversiktelig for laga og for delegatene her, som om vi skulle møte med ei nyskrivi beretning, der en måtte leite seg fram til hva som er opprettholdt og hva som er forandra.

Hva angår arbeidet med hoved-

oppgava til Oslo-partiet i høst, viser vi til vedtak om dette i DSAU (Oppsummering av høstens hovedoppgave - kampen mot nedskjæringspolitikken). Og hva angår DS syn på beredskapsarbeide, som har vært ei av de viktigste diskusjonene på DKene, viser vi til uttalelesen fra DSAU om beredskapsarbeidets plass i partiets arbeid. Begge deler trykt i ffp jan. -85.

Når det er gjort skal vi her bare legge til tre saker.

- ei vurdering av noen hovedspørsmål i utviklinga i Oslo-partiet de siste fire åra.
- en rapport om indre organisatoriske forhold i DS i Oslo-partiet som vi ikke har villet legge fram skriftlig.
- noen kommentarer til en del av vedtaka på DKene.

1) (OM UTVIKLINGA I OSLO-PARTIET).

I DSs vedtak om utkast til beretning fra DS heter det:

"Beretningsutkastet er kritisert for å være uklart og sjølmot-sigende i si sammenfatning av situasjonen i Oslo-partiet nå. DS mener denne kritikken er berettiget".

Og videre:

"DS vurderer her hva som er karakteren av de viktigste feila i Oslo-partiet og hva som har prega den politiske kampen i Oslo-partiet i perioden, forskjellig. Hva angår det første, mener DS at høyre-opportunistiske trekk er hovedproblemet i Oslo-partiet nå. Når det gjelder det andre, mener DS at kampen mot en del "venstre"opportunistiske ideer har prega den politiske kampen i perioden".

Og etter det går vedtaket videre inn på forholdet mellom "høyre og venstre" i Oslo-partiet.

Ei anna sak er at beretningsutkastet trass i dette snakker om at utviklinga i Oslo-partiet har vært til det bedre. Et standpunkt DS har opprettholdt.

Et problem med denne måten å behandle utviklinga i partiet på, er at den kan bli nokså perspektivlaus. DS har derfor hatt litt lyst til å gå litt videre på dette, og også trekke noen tråder litt lenger tilbake, ut over DM-perioden. Hvordan går det egentlig med partiet vårt? Vi har hatt en slags framdriftsplan for partiet. Men er det noen framdrift?

Vi vil ta utgangspunkt i partikrisa. Det er enighet om at partiet i 1979 råka ut i ei djup og alvorlig krise. Denne krisa har dreid seg om mange forskjellige forhold og har til forskjellige tider blitt framstilt på forskjellige måter.

DS mener at tre trekk ved partikrisa er viktigere enn andre. Og vi snakker da om partikrisa sånn som den har arta seg for partiet som helhet, og sånn som den har arta seg for partiet i byen.

For det første at den når en går til bunns, har vært ei politisk-ideologisk krise i hele partiet. Ei krise i partiets oppfatning av sosialismen. Sjøl om partikrisa til å begynne med ikke arta seg sånn i praksis, så var det viktigste politiske grunnlaget for den at det som til da hadde vært opplest og vedtatt av oppfatninger om de sosialistiske landa og sosialismen i Norge, hadde fått et kraftig skudd for baugen.

For det andre at partiets praksis var svært høyre-orientert og i utvikling mot høyre. Og det oppsto ei kraftig politisk strømning i partiet som svarte til og forsvarte denne tilbakeliggenheta til partiet.

For det tredje at dette ble forsterka kraftig av ei djup ledelseskrise i partiet. Den gamle måten å lede partiet på var brutt sammen. Det verserte en utstrakt mistillit til partiledelsen. OS i Oslo var en arena for fraksjonskamp. Og en partiledelse for byen var fraværende.

Dette er ingen fullstendig beskrivelse av partikrisa sånn som den arta seg i utgangspunktet. Meninga her er ikke å gi en sånn beskrivelse. Dette er heller ikke noen beskrivelse av hva som var de viktigste sakene til grunnplansopp-røret i Oslo 1980. Meninga her er ikke å gi ei framstilling av dette heller.

Uansett, det vi vil fram til, er at partikrisa først og sist har dreid seg om partiets eksistensberettigelse. Den har dreid seg om mulighetene til partiet til å overleve, og utvikle seg til å bli et virkelig revolusjonært kommunistisk parti i Norge. Og ved sida av dette har ei viktig sak for Oslo-partiet særskilt vært å få fram en virkelig partiledelse for partiet i byen.

Vi skal legge fram noen synspunkter vi har på dette.

(1) (PARTIKAMPEN)

Vi har sagt at vi mener parti-krisa grunnleggende var ei krise i verdensbildet til partiet, i partiets bilde av sosialismen. En god del folk kom i sterk tvil om partiets eksistensberettigelse. Om sosialismen i Norge er mulig over hodet. Om ikke årsaken til kontra-revolusjon i de tidligere sosialistiske landa må føres tilbake til partiet. Om ikke den sosialismen vi står for er nødt til å føre til partidiktatur over arbeiderklassen. En del folk konkluderte på denne måten og gikk ut. Noen konverterte til sosialdemokratiet. Og en god del folk gikk etter hvert ut, fordi de mista trua på partiet som revolusjonært parti.

Kort sagt havna vi opp i ganske grunnleggende teoretiske problemer som har dreid seg om sosialisme er mulig i Norge. Og disse problemene har gnagd partiet ganske kraftig de siste åra, tæra på partiet og forårsaka politisk oppløsning, splittelser og utmeldinger.

OS mener at programdebatten i partiet foran Landsmøtet har lagt et nytt grunnlag for større enhet i partiet. Det er foretatt et nødven-dig oppgjør med en del anti-demo-

BILLY

... kunne ikke lede på den gamle måten lengre ..

kratiske tradisjoner i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, dogmatiske feil i partiet i synet på sosialismen og marxismen. Og de oppfatningene vi har beskrivi over, og som ei tid var ganske vanlig i partiet er stort sett forlatt. Her har det skjedd ei politisk avklaring i partiet.

Denne avklaringa har skjedd gjennom partikamp: i -80 i hovedsak mot ultra-høyre, i -84 i hovedsak mot ultra"venstre". Partikampen i -80 og i -84 henger nært sammen, er uenighet om hva slags politikk partiet skal ha for sosialismen i Norge.

Vi har før, i beretningsutkastet, pekt på hvordan ultra"venstre" i partiet i 84 er nært beslekta med den økonomistiske strømninga i partiet i 1980 og skal ikke gjenta det her.

Ei anna sak er at slektskapet mellom høyre-strømninga i 1980 og "venstre" i 84 går begge veier. Kritikken av ideer som at det må være rett til å organisere partiet og velge statsledelse gjennom frie valg, for revisjonisme, fantes i høyre-opposisjonen, blant folk som gikk ut etter Landsmøtet. Og fra folk i høyre-opposisjonen ble det ivra for at partiet da skulle slå fast at det hadde skjedd kontra-revolusjon i Kina.

Ei tredje sak er at de politiske uenighetene som førte fram til splittelsen i Oslo-partiet for ett år sida, fantes i 1980 også, men ble ikke utkjempa da. Da ble det gjort felles sak mot ultrahøyre av folk som ellers var uenig, folk som var for formelle særretigheter for partiet under sosialismen og folk som var mot, folk som var for et oppgjør med dogmatiske feil i partiet og folk som var skeptiske til

eller mot ei sånn utvikling. Disse uenighetene ble da lagt til side til fordel for kamp mot høyre. Men etter at høyre hadde lidd nederlag på landsmøtet i 1980, kom disse uenighetene i den fløya som seira, etter hvert i framgrunnen. Og en av de første uenighetene som kom opp var hvordan seieren på LM skulle følges opp: ei kampanje for å rydde partiet for alle høyre-elementer, eller jobbe for å forene alle i partiet som fortsatt mente partiet var verdt å slåss for, gjennom aksjonsenhet i praktisk arbeid og politisk diskusjon og kamp for å løse uenigheter. Og etter hvert gikk kritikken av SK og DS for å ikke forstå den nødvendige oppryddinga i partiet over til en kritikk av SK og DS for sjøl å være revisjonister. Dette skjedde i tida foran og rundt distriktsmøtet i 1982.

Sånn sett er det riktig å snakke om partikampen i AKP 1980-84. Og det viktigste utfallet av denne partikampen er at partiet har greid å klare av en del teoretiske problemer som har plaga livet av andre partier enn vårt, bokstavelig talt, og uten å havne i fanget til sosialdemokratist eller å gå politisk i oppløsning.

Splittelsen i partiet etter landsmøtet i -80 uttrykte at den fløya som hadde gitt opp sosialismen, hadde gått på et nederlag. Og splittelsen i -84 uttrykte at den fløya som ikke ønska noe oppgjør med de anti-demokratiske trekka i sosialismens historie opp til nå og ikke ville ha noen kritikk av dogmatiske feil i parti-historia, fant seg sjøl opp mot veggen.

Dette har utvikla partiet til venstre og gjør det muliq for partiet å komme på offensiven i den

politiske kampen i Norge.

(2) (PARTIETS INNRETTING)

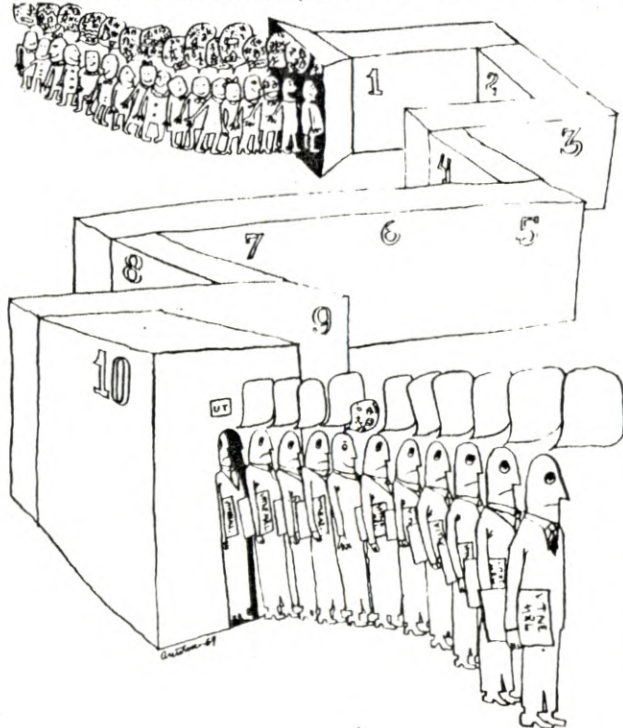
At det er foretatt ei politisk programmatisk avklaring i partiet av en del spørsmål som har med partiets syn på sosialismen å gjøre, betyr ikke at alle sårne problemer er løst. Det fins en god del spørsmål om hvordan sosialismen i Norge skal se ut og sosialismens historie, der det fins uenighet, der partiet ikke har konkludert eller der ingen i partiet har noe fullgodt svar. Diskusjonen om dette må fortsette.

Men dette er ikke hovedsaka nå. Det som er viktigst nå, er å jobbe for å gjøre AKP til et virkelig revolusjonært parti i praksis, jobbe for å innrette partiet på å

samle støtte som revolusjonært sosialistisk parti, som et parti som har et alternativ til tingas tilstand nå.

Mens politisk avklaring av partiets syn på sosialismen i Norge har vært hovedsaka i den perioden vi har bak oss, så blir hovedspørsmålet nå framover partiets innretting. Partiets innretting på klassekampen i Norge. Partiets innretting på å samle støtte som revolusjonært alternativ til kapitalismen. Partiets innretting på arbeiderklassen.

Hva angår det første, partiets innretting på klassekampen og den politiske kampen i Norge, har det etter vår mening vært en positiv utvikling i hele perioden. Den faglige innflytelsen vår har vært i ubrutt framgang. Bystyrearbeidet har vært i kraftig utvikling. Vi

... situasjons-
bilde av parti-
ets skolerte
medlemmer - på
vei for å hetse
den grå og lav-
panna arbeider-
massen

har ikke havna på fanget til sosialdemokratiet, noe vi så som en viktig fare for to år sida. Et ferskt eksempel på det siste er samorgs budsjett demonstrasjon i desember, som DNA planla å gjøre til en slags valgkampstart i Oslo, og der vi påførte Oslo AP et ganske saftig nederlag i stedet. Hele budsjettkampen i høst gir ikke noe bilde av partiet som noe haleheng til DNA i opposisjon!

Hva angår det andre, å innrette partiet på å samle støtte som et revolusjonært alternativ til kapitalismen, er det også gjort saker som peker i riktig retning. Vi har før holdt fram valgkampen i -83 som eksempel på ei politisk kampanje der vi mer enn før har drevet systemkritikk og agitasjon for sosialisme i Norge. Den viktigste positive utviklinga har kanskje vært utviklinga av partiets kvinnepolitikk. Men som helhet er innsatsen her til nå svært liten og nokså tafatt.

Fortsatt kan situasjonen i Oslo-partiet beskrives som prega av teorilaushet, mangel på revolusjonære perspektiver, mangel på agitasjon for sosialismen, mangel på plan og ledelse. Arbeidet drives nokså snevert dagskampporientert, og mangler sammenheng. Laga blir et haleheng til de sentrale partiplanene og ellers det som ligger under nesa på dem. Og for laga er denne situasjonen blitt verre enn før. Perspektivlausheta i lagas arbeid er ei sak. Ei anna sak er at røttene til partilaga blant de folka som vi er partiet til eller som vi må bli partiet til, blir bare tynnere. Og ei tredje sak er at partidemokratiet ikke fungerer.

Vanskene i laga er blitt klart verre og større de siste åra. Vi må

jobbe oss vekk fra disse tingas tilstand nå. Vi må over til en situasjon der laga jobber som taktiske sjølstendige partiorganisasjoner innafor en felles slagplan for Oslo-partiet, og der innsatsen i den daglige klassekampen er knytta sammen med systemkritikk av hele kapitalismen og agitasjon for sosialismen.

Det krever at vi skaffer oss atskillig større kunnskaper om klasseforhold, økonomiske forhold, politiske forhold osv. i byen enn det vi har nå. Og det krever en genraltaktikk som bygger på sånne kunnskaper og som er retta inn på å samle støtte som revolusjonært parti, og ikke bare som dagskampparti.

Tilbakeliggenheta til beredskapsarbeidet må sees i denne sammenhengen. det er flere årsaker til denne tilbakeliggenheta. Vi har sagt hva vi mener om dette i uttalen vi før har vist til. Her vil vi bare gjenta at det at partiet er så lite prega av revolusjonær strategi i det hele tatt, at den praktiske bevisstgheta om at oppgava til partiet er å gjøre revolusjon er så lav, er en svært viktig årsak til at dette arbeidet nå mye oppfattes som ei plagsom kjelke i veien for nyttig arbeid.

Hva angår den tredje saka, klasseinnrettinga til partiet, så har det vært ei klar negativ utvikling til det verre, ei høyreutvikling.

Dette er første og fremst et politisk-ideologisk problem vi har med å gjøre. Avproletariseringa, likegyldigheta i partiet i forhold til å rette partiet inn på arbeiderklassen, agitasjonen om at "kjerneproletariatet er ferdig og på vei ut", rein småborgerlig

arbeiderhets innad i partiet, alt sammen går i samme retning: arbeiderklassen holder på å bli uinteressant for partiet. Og i fortsettelsen av den utviklinga: AKP blir et uinteressant parti for arbeiderklassen.

Her har også DS stilt seg ganske tafatt. Hovedårsaken til at DS har gjort så lite for å følge opp distriktsmøtets vedtak om å rette partiet inn på arbeiderklassen, er at DS sjøl har vært høyre.

Det trengs nå at DS ikke bare er mot denne utviklinga. Den må gripes an også, og på flere måter.

- det må startes en motbrann mot "farvel til proletariatet"-tendensen i AKP. Dette må gjøres på grunnlag av ei nøktern analyse av hvordan klasseforholda i byen virkelig utvikler seg og hvordan vi skal stille oss til denne utviklinga.

- det kreves en ny klasseanalyse av byen.

- ny klasseanalyse av byen trengs også for å få retta partiet inn på den kvinnelige arbeiderklassen i byen, de nye store kvinnegruppene i arbeiderklassen i byen og sånne som har vært der hele tida, men som vi ikke har brydd oss om før.

- vi må rette partiet inn på å rekrutere i de viktigste delene av arbeiderklassen i byen.

- dette krever en ny utbyggingsplan for Oslo-partiet og ny parti-modell for Oslo-partiet.

- det krever politikk og agitasjon retta til arbeiderklassen.

- det krever at vi gjør opp med arbeider-diskrimineringa til partiet.

Og det betyr at vi ikke har tida til noen ny stor partikamp i Oslo-partiet med det første. Det vi trenger nå er aksjonsenhet.

(DS)

Et utfall av partikampen i 80 var at DS var rasert. Et annet utfall av den var at den gamle typen feilaktig forhold mellom SKAU og DS var brutt sammen. Sånn sett starta det nye DS som ble valgt på distriktsmøtet i 1980 på bar bakke, både på godt og på vondt. Noen virkelig partiledelse for byen fantes ikke.

DS har i hele perioden sett det som oppgava si å jobbe seg i retning av å bli en sjølsetndig partiledelse for byen. Og holdninga vår til dette er at dette må gjøres

... ingen ved roret? tragedie - hvite seil!

med egne krefter, dvs Oslo-partiets egne krefter, ved å rekruttere folk fra "partidjupet" i byen. Etter 80-DM er denne politikken gjennomført.

Uansett hva en sier om DS, mener vi sjøl det er himmelvid forskjell på det DS som gikk av på forjuls vinteren 1980 og det DS som nå tropper av. DS er idag en sjølstendig partiledelse for byen - på godt og på vondt. Det vi gjør bra er vår ega fortjeneste. Og feila våre og manglene i arbeidet vårt er våre egne feil. Det nye DS vil ha et ganske brukbart utgangspunkt i det DS som nå tropper av, både hva angår folk, erfaring, kunnskaper om byen, taktikk, linjer.

Vi vil ta opp to forhold som vi mener er viktig for DS nå.

(1) (ANONYMITETEN TIL DS SOM PARTILEDELSE UTAD)

Dette er det vi har inntrykk av at irriterer partiet mest når det gjelder DS nå. Etter distriktsmøtet i 82 gjorde vi et forsøk på å få vendt DS mer utad gjennom å utpeke et etter våre forhold da ganske stort antall offentlige folk. Dette har det blitt lite ut av.

Dette har vi diskutert spesielt i DS i høst, og vi vil gjøre rede for de forslaga vi har til det nye DS om dette.

(-----)

(2) OM KAMP OG ENHET I DS)

De siste 5 åra har DS vært prega av hard indre kamp i halvparten av denne tida, til sammen 2 1/2 år. Vi har to slags erfaringer med dette.

- det er nyttig for DS å være sammensatt sånn at viktige opposisjons-strømninger er representert i DS. At det ble valgt inn folk med bakgrunn i 80-opposisjonen på DM i 80, hadde stor betydning for at DS faktisk ble et viktig redskap til å bygge over denne splittelsen. Etter splittelsen i DS i januar, har det fortsatt vært folk i DS som har vært i opposisjon "fra venstre". Dette har også vært svært nyttig.

- at DM i -82 valgte et DS bestående av folk som hadde vidt forskjellige oppfatninger av situasjonen i partiet og som trakk i stikk motsatt retning av hverandre, har hemma DS kraftig det første året av DM-perioden. Dette har gjort at DS-møtene i denne perioden på det værste har fungert som reine parodien på et partistyre.

DS mener det ble gjort politiske feil ved valga på DM i -82. Det var sjølsagt ikke mulig for DM å forutse at seks av de folka som ble valgt til DS på DM kom til å gå ut av DS et år seinere. Men for noen av dem sitt vedkommende, burde stillingstaken deres på sjølve DM vært tilstrekkelig grunnlag for å ikke gjenvelge dem. Dette gjelder de av medlemmene i det gamle DS som på DM hevdta at Oslo-partiet og partiet som helhet utvikla seg i moderne revisjonistisk retning og begrunna dette med at partiets

strategi er folkekrig, et syn som ble blankt avvist av hele resten av DM. Dette var en feil, den har skada arbeidet til DS i perioden

ikke helt lite, og den bør ikke gjentas.

(-----)

II. UTDRAK FRA DISTRIKTSMØTE- PROTOKOLLEN

1. KONSTITUERING

(Her tar vi med fra fullmaktskomiteens innstilling, som ble godkjent enstemmig).

1. Det foreligger rapport fra delegatkonferansene. Ved delegatkonferansene har noen delegater ikke møtt. Ca 75% av de avdelingene som har rett til å velge delegat

har vært representert på delegatkonferansene. Rapporten fra delegatkonferansene tas til etterretning

2. Til årsmøtet har det møtt ... av ... valgte delegater (to delegater ikke møtt) Fullmaktene (til delegatene) anses i orden.

2. DS' BERETNING

UTTALELSE OM DS' BERETNING

Distriktsmøtet godtar DSs beretning med disse merknadene.

1. Distriktsmøtet vil kritisere DS for å ha sluppet arbeidet med å følge opp vedtaket fra distriktsmøtet i 1982 om partiets innretting på arbeiderklassen. Denne feilen har vært sterkt skadelig for Oslo-partiet.
(Enstemmig vedtatt).

2. Problemene i grunnorganisasjonene har utvikla seg til det værre i perioden. I deler av partiet er situasjonen kritisk. Laga

plages av mangel på perspektiver, plan og ledelse. Partidemokratiet fungerer dårlig. Røttene til laga i massene tynnes ut.

Styrking av grunnorganisasjonene må prioriteres som ei sentral sak i hele neste distriktsmøteperiode. Laga må utvikles til å bli politisk og taktisk sjølstendige partiorganisasjoner. Demokratiet i laga og lagas innflytelse og posisjon i partiet må styrkes.

DS må prioritere dette arbeidet høyt og jobbe for å løse pro-

blemene i nært samarbeid med UDSene og laga sjøl. DS må foreta en sjølkritisk gjennomgang av måten DS leder laga på. Oppsummering av denne gjennomgangen og tiltak skal ut i hele partiorganisasjonen. Den direkte ledelsen av laga må styrkes. Arbeidet med å lage en generaltaktikk for partiet i byen må forseres.
(Enstemmig vedtatt).

Distriktsmøtet er enig i kritikken av at bydelslaga har vært undervurdert av DS. Denne undervurderinga av betydninga av bydelslaga finnes også i grunnorganisasjonene, også i en del bydelslag. Bydelslaga utfører svært mye av partiets propaganda- og agitasjonsarbeid.
(Vedtatt med seks sjudels flertall).

3. Distriktsmøtet vil kritisere DS for ikke å behandle utviklinga av partidemokratiet i perioden.
(Enstemmig vedtatt).

4. Massearbeidet er i tilbakegang i Oslo-partiet. Manglende kommunistisk massearbeid fører til en sosialdemokratisering av partiet. Opplysningstendensene styrkes. Ryggraden i partiets massearbeid er laga. En større vekt på aktivt massearbeid i partiet med offensive utspill fra DS som forplikter medlemmene på arbeidsplassene eller i boligområdet, vil styrke lagas

stilling i partiet og motvirke en byråkratisering og tendenser til utvalgsparti.
(Enstemmig vedtatt).

5. Distriktsmøtet finner det ikke dokumentert at Oslo-partiet som helhet har gått fram i perioden.
(Vedtatt med to tredjedels flertall).

6. Distriktsmøtet støtter DSs kritikk av den gruppa som gikk ut av DS ved årsskiftet 83/84 (1 avholdende). Distriktsmøtet mener at DS har handtert denne splittelsen på en bra måte.
(Vedtatt mot 2 stemmer, en fjerdedel av stemmene avholdende).

7. Distriktsmøtet mener at en viktig feil ved det avtroppende DS er at det har holdt en så lav offentlig profil (Enstemmig). Distriktsmøtet krever at Oslo-partiet skal ha en offentlig kjent leder som er en dristig politisk talsperson for Oslo-partiet.
(Vedtatt mot 2 stemmer for et alternativt forslag, 2 avholdende).

8. DS må i perioden følge opp arbeidet med tredelinga av partilaga.
(Enstemmig vedtatt).

9. DS pålegges å legge fram et forslag til klasseanalyse av byen til diskusjon i partiavdelingene innen 1.9.85.
(Enstemmig vedtatt).

10. Beretninga inneholder ikke et ord om Oslo-partiets sikkerhetspolitikk. Det er god grunn til å tru at nettopp dette avspeiler DSs holdning til og prioritering av dette arbeidet. Fra å ha vært en tendens må vi nå slå fast at neglisjering av sikkerhetsarbeidet har utvikla seg til ei linje. Følgende må minst gjøres. 1. DS må sjøl gjennomføre en diskusjon for å øke forståelsen for nødvendigheta av dette arbeidet. 2. Utarbeides klare instruksjer for vilke sikkerhetsprosedyrer som må overholdes og hvorfor. 3. Innskjerping og konkretisering av vedtektene. Distriktsmøtet forutsetter at det treffes organisatoriske tiltak og avsettes kader, slik at disse minstekrava innfris. (Enstemmig vedtatt).

11. Boligarbeidet til Oslo AKP blir dårlig behandla i beretninga. Dette er naturlig da Oslo-partiet som parti ikke har grep om boligpolitikk og heller ikke noen som er ansvarlig i DS. DS vurderer å velge en boligansvarlig. (Vedtatt med fem åttendels flertall)

3. REGNSKAP

DSs kasserer framla regnskap for perioden. Revisjonskomiteens innstilling ble referert og enstemmig godkjent.

Revisjonskomiteens innstilling

Følgende regnskap er gjennomgått:

- Kasserers regnskap - hovedregnskap.
- (Underregnskaper).

Regnskapoppstillingen og alle bilag er kontrollert. Hovedregnskap og underregnskap er kontrollert.

opp mot alternativt forslag).

FORKASTA FORSLAG TIL UTTAELSE OM DSs BERETNING.

5. Distriktsmøtet er enig i DSs vurdering at det har vært ei positiv utvikling til venstre i perioden. Derimot mener distriktsmøtet at DSs beretningsutkast og DSs vedtak om dette undervurderer alvorret i vanskene i partiet. Dette gjelder vanskene i grunnorganisasjonene og det gjelder partiets innretting på arbeiderklassen.

7. (Siste setning) Distriktsmøtet sier seg tilfreds med at DS nå stiller i utsikt at dette vil bli retta på.

7. (Tillegg) Viss ikke distriktsmøtets retningslinjer om offentlige talsmenn er iverksatt innen 1.4.85, skal DS redegjøre for medlemmene om årsakene, og framlegge nye tidsfrister.

11. (Siste setning) DS må velge en boligansvarlig.

Hovedregnskap og underregnskap er kontrollert mot hverandre og alt stemmer.

Unntak: Partikontorregnskapet 29.11.82 - 7.10.83 (?) foreligger ikke på møtet om underregnskap, bare i hovedregnskap. Distriktsmøtet pålegger det nye DS å revidere/kontrollere dette opp mot hovedregnskapet.

Med denne merknaden anbefaler revisjonskomiteen at distriktsmøtet godkjenner det framlagte regnskapet.

4. FORSLAG

OM OSLO-PARTIETS INNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN

(Redaksjonskomiteens og diverse tilleggsforslag ble vedtatt oversendt det nye DS mor 1 stemme.

Vedtaket er etter det er ferdigbehandla i DS).

1. På åtti-tallet har det skjedd ei negativ utvikling i Oslo-partiets klasseinnretting. Det må stiftes motbrann mot denne utviklinga.

2. Det fins ei politisk-ideologisk strømning innad i partiet som trekker partiets innretting vekk fra arbeiderklassen. Avproletariseringa, likegyldigheta i partiet i forhold til arbeiderklassen, agitasjon om at kjerneproletariatet har utspilt sin rolle, rein arbeiderhets i partiet, er uttrykk for dette. Denne høyrestrømning i partiet svarer til den tiltakende arbeiderhetsen i samfunnet ellers.

3. Partiet i byen må fortsatt bygge på kjerneproletariatet. Partiet må rettes mer og ikke mindre inn på kjerneproletariatet.

4. Spesiell vekt må dessuten legges på å rette partiet inn på de store gruppene av kvinnelige arbeidere og lavere funksjonærer innafor helse og sosialsektoren, handel og kontor og restaurantbransjen, både hva angår analyse, politikk og utbygging. Dette vil være av stor betydning for partiets innretting på arbeiderklassen og for å bedre klassesammensetninga i partiet.

5. Partiet i byen må legge stor

vekt på politikk og agitasjon retta inn på disse delene av arbeiderklassen.

6. Nedlegging av industriarbeidsplassene har ramma Oslo for fullt de siste åra og vil fortsette framover. Borgerskapet vil gjøre Oslo til en kongressby. Oslo-partiet må utarbeide en politikk for forsvar av industriarbeidsplassene i byen. Det må legges vekt på å utvikle kampen mot arbeidsløsheten og for å forbedre arbeidsløses vilkår. Arbeiderklassens helhetlige økonomiske situasjon i byen må analyseres.

7. DS må i samarbeid med partiavdelingene foreta en klasseanalyse av byen, med tanke på de store endringene som har skjedd og fortsatt skjer, bl.a. som følge av datateknologien. På grunnlag av ei sånn klasseanalyse må det utarbeides en ny modell og utbyggingsplan for partiet i byen.

8. Det er avgjørende for partiets innflytelse i arbeiderklassen i byen at vi fortsatt slåss for sterkest mulig faglige posisjoner. DS må skaffe seg grep om den samla styrken vår i fagbevegelsen i byen nå og jobbe for å utnytte denne styrken planmessig.

9. Det må gjøres analyser av borgerskapets og sosialdemokratiets strategi og konsekvensene og mulighetene som ligger i den nye teknologien.

10. Oslo-partiet må rettes inn på å rekruttere arbeidere. Det krever at det blir gjort opp med arbeider-

diskriminerende praksis og intellektualistisk arbeidsstil i partiet.

OM KVINNEPOLITIKK

Å gjera AKP til kvinnes parti er noko langt meir enn å sikra rettane til dei kvinnene som alt er medlemmer av partiet. Noko av det mest sentrale er å retta arbeidet inn mot arbeiderkvinnes interesser - å byggja ut partiet innafor dei store kvinne-yrka.

Partiets kvinnearbeid må innrettast på å rekruttera mange kvinner til partiet, å styrke fagorganisasjonsarbeidet blant kvinner, med særleg vekt på dei typiske kvinneyrka, og sær eigen kvinneorganisering ved å byggje ut Kvinnefronten som ein verkeleg masseorganisasjon for kvinner.

Forståinga av at kvinnene er halvparten av arbeidarklassen må gjennomsyra partiet sin politikk på alle område. Faglegpolitikk kan ikkje skilljast frå kvinnepolitikk. (Enstemmig vedtatt).

Partiet har liten forståelse av de lesbiske kvinnes kamp og det faktum at de har utgjort en betydelig drivkraft i hele kvinnekampen, og har vært med på å føre denne store skritt framover de siste åra. Å styrke de lesbiske kvinnes kamp i åra framover er helt nødvendig for kvinnekampen. (1 avholdende).

OM ARBEIDET MED KLASSEKAMPEN

Partiet stilte i 1983 opp en ny strategisk målsetting for arbeidet med Klassekampen. I løpet av en femårsperiode skulle nettoopplaget økes fra under 8000 til 10 000. Undersøkelser viser at avisa idag leses av ca. 34 000 personer som daglig landsgjennomsnitt. Lykkes vi den planlagte målsettinga vil lesertallet passere 40 000 daglig. Det er innlysende at dette ville øke både AKP(m-l)s og RVs politiske innflytelse, samtidig som KK ville sikres nye økonomiske ressurser til videre ekspansjon og utvikling.

Abonnements- og løssalgstallene for 1984 viser at vi dette året ikke klarte å innfri den delmålsettinga som var satt opp. Dette gjelder utviklinga på landsbasis og det gjelder Oslo. Abonnemtstallet

er nå lavere enn på samme tidspunkt ifjor og vi har heller ikke klart løssalgsmålsettingene. Budsystemet i byen halter.

Denne utviklinga undergraver partiets politiske massearbeid. I løpet av det siste halvåret har f.eks. Horten Verft, BMV og krisa i verkstedindustrien stått sentralt i den faglige kampen. Akkurat som gruvearbeiderstreiken i England har spilt en stor rolle for det internasjonale faglige solidaritetsarbeidet. KK har hatt en rekke gode reportasjer og kommentarer om dette, stoff som også har gitt folk kunnskap om åssen det kapitalistiske systemet fungerer.

Slike politiske avsløringer er det av største betydning for AKP

(m-1) å få ut til mange fler enn de som idag leser avisa. Derfor må Oslo-partiet ruste opp KK-arbeidet. Det er et faktum at store deler av medlemsmassen gjør svært lite regelmessig arbeid med avisa, et mindretall aktivister gjør tilsvarende mer. Blant de siste er det endel som går trøtte fordi de år etter år har hatt ansvar for salgsarbeid og budruter, mens andre kamerater knapt lar seg mobilisere. Ettersom det heller ikke drives noe særlig med annet propaganda og agitasjonsarbeid fra Oslo-partiets side, vil årsmøtet oppsummere stoda på dette feltet som svært kritisk. Det gjelder kort og godt framtida for vårt eksterne, politiske massearbeid.

Distriktsmøtet krever at det

nye DS tar offensiven.

Det må slås fast at spredninga av Klassekampen er lagas viktigste form for propaganda- og agitasjonsarbeid. Arbeidet med Klassekampen skal derfor være en svært viktig del av Oslo-partiets massearbeid.

Dette må gjelde alle lag i Oslo, for arbeidsplasslag som i det hele tatt ikke sprer Klassekampen, vil partiarbeidet raskt kunne reduseres til en fagforeningsfraksjon.

Arbeidet med Klassekampen, løssalg, abonnementsverving, budarbeid, må bli en høyt prioritert oppgave i alle laga i Oslo-partiet. (Forslag om å stryke nest siste avsnitt falt med tre fjerdedels flertall mot. Ellers enstemmig).

OM UNGDOMSARBEIDET

Ungdom er spesielt undertrykt. De holdes unna arbeidsmarkedet, får dårlige eller ingen skoletilbud. I ungdomsmassene finnes det stor protestvilje og evne til å slåss mot de samfunnsforholda som har skyld for denne situasjonen. Samtidig er ungdom mer bevegelig og kan utsettes for avsporing i denne kampen. Det er nødvendig for partiet å ta ungdommen på alvor. På den ene sida trengs partiet for å hjelpe ungdom til å få perspektiv på sin kamp. På den andre sida trenger partiet ungdommens revolusjonære potensiale

i sin kamp.

Partiets ungdomsorganisasjoner er partiets viktigste rekrutteringsressurs. På bakgrunn av dette må:

1. DS opprette faste forbindelser med Oslo Rød Ungdom og Oslo NKS i form av faste felles møter.
2. DS kritiseres for ikke å ha invitert representanter for Oslo Rød Ungdom og Oslo NKS til distriktsmøtet. (Enstemmig vedtatt).

RODDE
E

OM OSLO-PARTIETS INTERNASJONALE ARBEID

1. Beretninga behandler i liten grad partiets internasjonale arbeid. Den slår helt riktig fast at dette arbeidet til nå ikke har vært leda av DS.

2. DM ser positivt på at en ansvarsoverføring fra det sentrale Internasjonale Utvalget til et eget IU under DS nå finner sted. En særegen Oslo-ledelse for det lokale internasjonale arbeidet er absolutt nødvendig.

3. Foruten en gjennomgang av de enkelte frontområdene, gir beretningsutkastet detaljerte opplysninger om kameraters posisjoner i enkeltfronter og partimedlemmenes interne arbeid som fraksjoner. Like lite som dette er tatt med i den faglige delen av beretninga, f.eks. i hvilke fagforeninger vi har vilke posisjoner burde dette vært med her. DM beklager sterkt disse formuleringene som DS står ansvarlig for pga sin manglende behandling.

4. Det internasjonale solidaritetsarbeidet som endel av den proletariske internasjonalismen er en av grunnpilarene i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, også i AKP. AKPs historie viser dette klart. De manglende perspektivene partiet oppsummerer eksisterer på kampen i dag i retning en sosialistisk revolusjon og å bygge kommunismen, er bl.a. et resultat av svak forståelse for betydninga av proletarisk internasjonalisme. Det er behov for ei internasjonalisering av AKP i åra som kommer, også av Oslo-partiet.

5. I dag er ansvaret for internasjonalt arbeid i stor grad over-

latt til spesialavdelinger og enkeltpersoner som "brenner for sak".

DM mener at det internasjonale arbeidet i Oslo må ledes direkte av DS. Opprettelsen av et eget IU i Oslo må ikke bli en bortdelegering av arbeidsfeltet. Det er viktig at internasjonalt arbeid blir del av hele partiets arbeid. Det må bli en sjølsagt del av ansvaret for faglige lag, boliglag, kvinneaktivister osv.

6. Som på andre kampområder må det stilles poitiske målsetninger for det internasjonale arbeidet, som f.eks. hvilke fagforeninger som skal meldes ut av "Sambandet Norge-Sovjet", hvilke fagforeninger som skal bevilge betingelsesløs støtte til væpna motstandskamp i Afghanistan eller i El Salvador osv.

7. Et av de områdene hvor Oslo-partiet må få en offensiv, ekstern profil med dristige politiske utspill er nettopp på internasjonale spørsmål.

8. Det arbeidet som er nedlagt fra DS i perioden på dette området er positivt, men i hovedsak er inntrykket at dette i liten grad har gjennomsyret Oslo-partiet.

9. Det internasjonale arbeidet fra partiets side er også viktig som et ledd i å avsløre sosialimperialismen og underminere ideene om Sovjet som sosialistisk i arbeiderklassen. Dette er en betingelse for framgang i vårt arbeid for å vinne arbeiderklassen i Norge for sosialismen. DM ber om at arbeidet fra partiet sentralt med å analysere utviklinga i Sovjet intensiveres.

(Enstemmig vedtatt).

OM HOMSEKAMPEN

1. Homsespørsmålet i AKP har beveget seg fra tida med "Fråseigna" hvor homofili ble sett på som et produkt av kapitalismen og det i partiet ble foretatt klare overgrep mot homofile kamerater, som krav til giftemål, eksklusjoner etc., til dagens situasjon hvor spørsmålet er et ikke-spørsmål.

2. DM er glad for at "fråseigna" er trukket tilbake, men beklager at homsesaken nå er blitt et ikke-spørsmål.

3. DM mener at AKP må offensivt støtte opp om homsekampen og forsvare homofiles rettigheter i kapitalistiske såvel som sosialistiske samfunn.

4. I oppsummeringa av valgkampen i Oslo i 1983 legger DS vekt på betydninga av støtten fra de homofile til RVs liste. Den "ikke-behand-

linga" som homsespørsmålet får i DSs utkast til beretning står i motstrid til dette og bygger opp under holdningen til homsespørsmålet som et "ikke-spørsmål". DM beklager dette.

5. Det er stor uklarhet og uenighet i partiet om analysen av homsespørsmålet. Undertrykkinga sees ikke som et sosialt kampspørsmål og forties i partiets beretninger og programforslag.

DM anmoder SK om å ta initiativer til å utrede homofiles stilling under kapitalismen og sosialismen og hva som er årsaken til homseundertrykking.

6. Distriktsmøtet pålegger det nye DS å organisere og lede partiarbeid blant homofile i byen. (1 avholdende).

OM ARBEIDET MED ANTI-RASISME OG INNVANDRERPOLITIKK

1. Vi har de siste åra vært vitne til en voksende åpen rasisme i Norge med nazi-provokasjonene mot flere skoler med innvandrerbarn. Den latente rasismen i befolkningen er kommet mer fram som følge av den økonomiske krisa.

2. Bevisstheten om den økende rasismen har også vokst, og har bl.a. kommet til uttrykk gjennom flere vedtak og forbud av NF i lærerorganisasjonene og LO. Reaksjonene på naziprovokasjonene i Oslo har vært kontante og offensive med antirasistiske markeringer i barnetoget 17. mai i 83 og 84.

3. Partikamerater har deltatt

aktivt i det antirasistiske arbeidet. På to arbeidsplasser i byen har kamerater gått i spissen for anti-rasistiske solidaritetsgrupper. Mye arbeid er lagt ned i "Mot rasismen".

4. I det parlamentariske arbeidet kom innvandrerne med for fullt fra valgkampen i 1983. To innvandrere ble nominert blant de seks første på Oslo-lista. Begge er nå varamedlemmer i Bystyret.

5. Anti-rasistiske seksjoner har vært organisert i Faglig Solidaritets-togene i Oslo også de to siste åra.

6. På tross av dette er det riktig å fastslå at partiet i dag ikke har noen framskreden politikk på dette området og på langt nær er ledende i å utvikle politiske linjer. Det er ingen selvfølge å reise anti-rasistiske krav og innvandrerkrav i fagforeningene, å ta kampen mot den latente rasismen som eksisterer.

7. Krav som må stilles er
- opphevelse av innvandringsstoppen.
- stemmerett ved Stortingsvalg.

Vi må slå tilbake ideen om at innvandrerne representerer en trussel mot arbeidsplassene. Vår parole

må være: ENHET MELLOM ARBEIDERE AV ALLE NASJONALITETER I NORGE.

8. OS må snarest mulig sørge for opprettelsen av et utvalg som skal gå i spissen for det innvandrerpolitiske og anti-rasistiske arbeidet i byen.

9. AKP må i perioden bli den ledende poliiske krafta i det anti-rasistiske arbeidet i Norge.

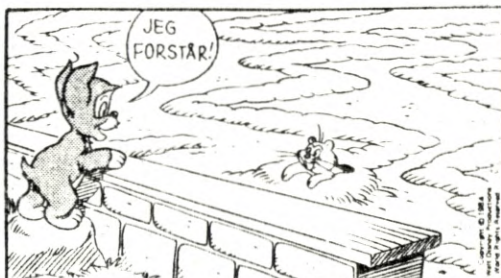
10. OS må i sin planlegging for organisasjonsbygginga i byen ha et spesielt øye til arbeidet blant innvandrere innafor arbeiderklassen i byen.
(Enstemmig vedtatt).

... bedre
å skynde seg
langsomt,

enn:

F
A
N
T

III. VALG AV DISTRIKTSTYRE

Valga ble gjennomført slik.

Først vedtok distriktsmøtet et maksimumstall for hvor mange folk som skulle velges til det nye DS. Vedtak om dette ble gjort mot tre stemmer.

Deretter ble det gjennomført valg på grunnlag av ei innstilling avgitt av en valgkomite som ble nedsatt av distriktsmøtet under konstitueringa av møtet.

Halvparten av dem som ble foreslått av valgkomiteen ble valgt enstemmig. 1 ble valgt med 1 avholdende stemme. Ved resten av valga ble det stemt mellom to eller flere kandidater. Av alle kandidater som var oppe i avstemninger med to eller flere kandidater, ble to tredjedeler valgt.

Etter det ble det valgt vara-medlemmer til DS.

Etter valga har DS denne sammensetninga.

* Av DS-medlemmene er halvparten kvinner.

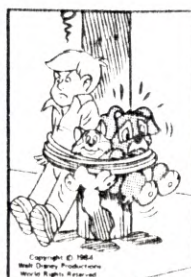
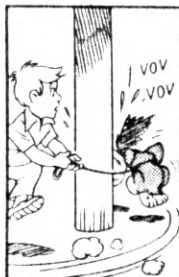
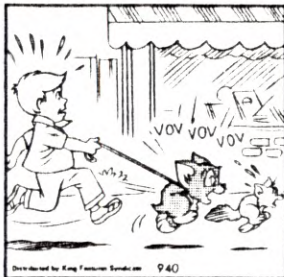
* Etter yrke fordeler DS-medlemmene seg sånn: omtrent tre femtedeler tilhører arbeiderklassen. Omtrent en tredjedel jobber i industri, bygg og transport.

* Av kvinnfolka i DS tilhører omtrent to femtedeler arbeiderklassen.

* Det nye DS består av tre femtedeler folk som er gjenvalgt og to femtedeler folk som er nye medlemmer av DS.

SLÅ RING OM DS

F
A
N
T

HVA ER ET AKP UTEN BEREDSKAP ?

Rasmus

"Den mest grunnleggende arbeidsmetoden som alle kommunsiter må minne seg om hver eneste dag, er at vi må bestemme våre framgangslinjer for arbeidet alt etter de aktuelle forholdene. Når vi studerer årsakene til mistakene vi har gjort, finner vi at alle er oppstått som følge av at vi ikke har tatt omsyn til den aktuelle situasjonen til gitt tid og på det gitte sted, og at våre framgangslinjer for arbeidet har vært subjektivt bestemt." (Mao)

Dette innlegget er skrevet etter å ha lest DSAUs uttalelse om beredskapsarbeidets plass i partiet.

Ingen framgang uten oppsummering.

Oslo-partiet har ganske nylig gjennomlevd en politisk splittelse med påfølgende utmeldinger. Et av hovedelementene i diskusjonen da var partiets åpne og skjulte forbedelser på krig og okkupasjon. Tross sin gode hensikt (behovet for aksjonsenhet) tror jeg DSAU-vedtaket bærer for mye preg av kompromiss til å kunne tjene som oppsummering å bli klokere av.

For å lette denne oppsummeringen kan det være nyttig å ta utgangspunkt i to hovedretninger i

denne debatten, begge avspeiler forskjellig syn på krigsfaren;

1. Et deterministisk syn på krig. Dette utelukker prinsippielt at noe annet enn "seierrike sosialistiske revolusjoner i begge supermaktene" kan forhindre den konkrete omfordelingskrigen. Videre har det i seg som vedtaket oppsummerer som feilaktige linjer fra midten av 70-tallet og den partimodellen disse linjene er en konsekvens av.

2. Tendensen til å undervurdere krigsfaren. Denne betår blandt annet av klar påvirkning av fredsbevegelsens idealistiske syn på supermaktene og utviklinga i tredje verden. Men den har også i seg et reformistisk syn på vår deltagelse i klassekampen (spesielt det parlamentariske arbeidet) ved at beredskapsarbeidet, ikke bare blir en hemske for den daglige taktikken, men en politisk feil som svekker partiets innflydelse.

Under vilke vilkår har disse linjene kunnet utvikle seg? Det er to forhold jeg syns peker seg ut:

1. Partiet har ikke evna å videreutvikle konkrete analyser av situasjonen i Sovjet og tredje verden spesielt. Mye har skjedd siden sist vi diskuterte 3-verdener teorien og boka "Sosialimperialismen Sovjet idag" (1975) ble laga. Dette har svekket vår evne til å orientere oss i virkeligheten, og følgelig har mange standpungter blitt sub-

jektive. Det har også redusert våre muligheter for å kjøre ut troverdige standpungter i polemikk mot en ofte skolert "fredsbevegelse".

2. Et idealistisk syn på beredskapsarbeidet har også sine materielle/historiske røtter som kjennetegner oss som kommunister i Norge. "Vil man erverve seg kunnskaper må man være med i den praksis som forandrer virkeligheten Vil man lære å kjenne revolusjonens teori og metoder, da må man delta i revolusjonen" (Mao). Flertallet av Norges befolkning (med unntak bl.a. av samer og grupper av innvandrere) har liten eller ingen erfaring med imperialistisk utbytting. Skjerpa tilstander med åpen klassekamp har ikke stått på dagsorden i nyere norsk historie. Sann er det. Som revolusjonære har vi ikke noe valg; vi må bestrebe oss på å lære så mye som mulig av Solidaritet, sandinistene, palestinere (PLO) og andre som har "smakt på pæra".

Diskusjonen om dette arbeidets plass i det strategiske perspektivet kan lett bli akademisk. Jeg tror ikke jeg er aleine om å se på DSAU-vedtaket som et lite kunststykke i bruk av ord. Ikke minst kommer dette til uttrykk når det kommer til hvilke konkrete endringer vi kan vente oss på dette området i tida som kommer. Etter mitt syn består grunnorganisasjonenes

oppgave nå i å diskutere grundig og kritisk gjennom dette for så å stille krav til partiorganisasjonen, når det gjelder oppfølging av arbeidet med beredskap og sikkerhet i partiet.

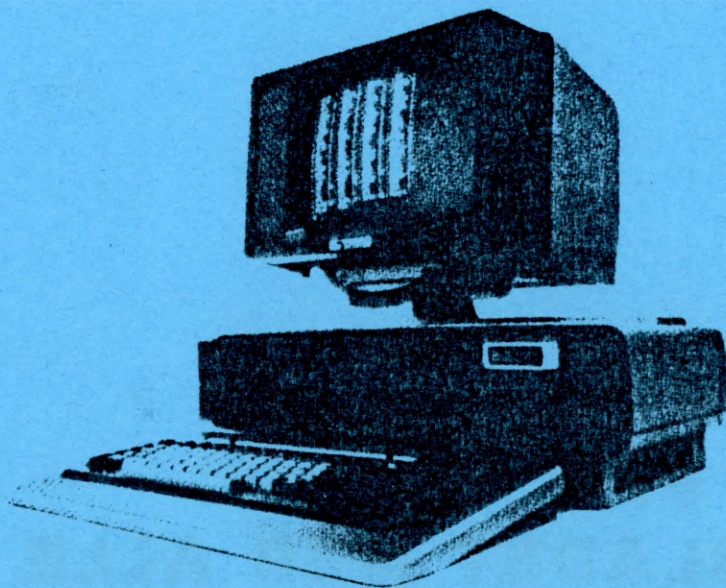
Oppsummeringa i DSAU-vedtaket må etter mitt syn ikke oppfattes som endelig. Nå må grunnorganisasjonene sjøl gjøre seg ansvarlig for at vi lærer av feil, diskuterer politikken, og endrer praksis.

Beredskap er hele partiets ansvar.

Det burde være bortkasta tid å polemisere mot såkalte parlamentarikere eller andre partikamerater på forskjellige frontavsnitt, for at dem ikke jobba mer med å forberede partiet og massene på krig. Jeg velger å tro (mitt bidrag til godviljen) at ingen, etter nærmere ettertanke mener, at partiet ikke skal bygge opp en organisering som gjør oss i stand til å fungere som et parti (av ledere) under en krig eller en revolusjon for den saks skyld.

Ut på banen kamerater. Det er praksis som teller. Dette arbeidet må integreres i hele partiets arbeid. Dra ofrene for imperialismen inn i de fredelige parlamentariske stuene, ikke vent med å avsløre Kreml og Pentagons stjernekrigsplaner på klubbmøtene.

FORUTSETNINGA FOR KOMMUNISMEN ?

FFP – BLADET MED ALLE SYN :

HÅREK

